

Nehatno lišenje života

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Pravni

UVOD

Pravo na život je na najvišem rangu među ljudskim pravima pa je neophodno inkriminacijom obuhvatiti i njegovo nehatno lišenje. U članu 118. Krivičnog zakonika formulirano je lišenje života iz nehata: "Ko drugog liši života iz nehata, kazniće se...". Zakonodavac i kod ovog krivičnog dela, kao i kod lišenja života iz samilosti, kako bi naglasio privilegovani oblik ovog krivičnog dela zbog nehatnog oblika krivice, označava ga kao lišenje života a ne kao ubistvo. U savremenim zakonodavima postoje razlike u određivanju ovog krivičnog dela, tako na primer "lišenje života iz nehata" u Nemačkom, Švajcarskom i Austrijskom krivičnom zakoniku, "prouzrokovanje smrti iz nehata" u Krivičnom zakoniku Ruske federacije, Krivičnim zakonima Hrvatske i Slovenije, dok je u Francuskom krivičnom zakonu, u okviru poglavlja koje nosi naziv "Nenamerna (nevoljna) ugrožavanja života drugog lica. Neka zakonodavstva na teritoriji bivše SFRJ prihvatila su naziv "prouzrokovanje smrti iz nehata". Međutim, taj termin nije u potpunosti adekvatan. Termin "prouzrokovanje" u sebi nosi objektivna obeležja te se odgovornost kreće u granicama objektivne odgovornosti. Samo prouzrokovanje bilo koje posledice nije dovoljno za utemeljenje (krivične) odgovornosti, jer je savremeno krivično pravo zasnovano na principu krivice. Ranije je Krivičnim zakonom Republike Srbije ovo delo nazivano "ubistvom iz nehata" što je prema mišljenju većine bilo neadekvatno jer sam pojam "ubistvo" u sebi sadrži obeležja zločinačke namere što je nespojivo i neusklađeno sa pojmom nehata.

2. Pojam krivičnog dela

Krivično delo je delo čoveka koje pravni poredak zabranjuje pod pretnjom primeni krivične sankcije ili je to ljudsko ponašanje koje proizvodi štetnu posledicu za društvo, zbog koje ono i reaguje primenom krivične sankcije prema njegovom učiniocu.

S toga je krivično delo ono ponašanje čoveka kojim se povređuju one vrednosti na kojima društvo počiva ili kojim se ugrožava bezbednost društva.

2.1. Elementi krivičnog dela

Pojam krivičnog dela čine četiri osnovna, opšta elementa:

delo čoveka odnosno posledica prouzrokovana ljudskom radnjom,
protivpravnost dela,
određenost dela u zakonu,
krivica učinioca odnosno skrivljenost.

Pored opštih elemenata postoje i posebni (koji konkretizuju opšte elemente) koje se mogu javiti samo kod nekih krivičnih dela i to su nestalni, varijabilni elementi koji čine biće krivičnog dela kao skup posebnih elementata koji karakterišu određeno krivično delo.

3. Pojam krivice i elementi

Izvršenje krivičnog dela predstavlja osnov za primenu kazne prema njegovom učiniocu. Sam princip nullum crimen, nulla poena sine lege izričito zabranjuje bilo koji oblik kažnjavanja zasnovanog na objektivnoj odgovornosti. Krivica opravdava kažnjavanje i to u dvojakom smislu:

kao osnov i bitna pretpostavka za kažnjavanje uopšte,
kao bitna pretpostavka za odmeravanje kazne.

Krivica je obavezan konstitutivan element pojma krivičnog dela, bez postojanja krivice nema ni krivičnog dela niti se tako učinjeno krivično delo može staviti na teret njegovom učiniocu. Pa je krivica psihički odnos učinoca prema svom delu koji se izražava u postojanju svesti i volje u odnosu na obeležja bića krivičnog dela odnosno postojanju svesti ili dužnosi i mogućnosti postojanja svesti o protivpravnosti svoga dela. Ovako shvaćena krivica predstavlja subjektivni element krivičnog dela, ona je nužan uslov za postojanje odgovornosti kažnjivosti učinioca krivičnog dela.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com